

Medactionsændringer, men med en enkelt Undtagelse, idet nemlig Ordet „respective“ blev slaæet ihjel, havde disse aldeles Intet at gjøre med Fremmedord. Man kunde maaskee ogsaa sige, at det er uhøfligt imod den ærede Minister saaledes at ville rette Stiil i hans Love, og det vil maaskee erindres, at han sidst brugte et meget stærkt Udtryk i saa Henseende, nemlig Ordet „Dmhygelse“, men jeg vilde meget beklage, hvis han opfattede Sagen paa den Maade; thi jeg tør erklære — ogsaa paa mine Medforslagsstilleres Vegne —, at noget Saadant ikke er Hensigten. Jeg har sagt, at denne Lov i formel Henseende er utilbørlig slet, og dette vil jeg vedstaae; men jeg har ikke tænkt at adressere det til den ærede Minister; jeg har derimod villet adressere det til hans Underordnede. Jeg har selv Erfaring for, hvorledes et Lovforslag bliver til; jeg veed meget godt, at Ministeren, der har saa mange vigtige Ting at varetage, fortrinnsviis maa have Opmærksomheden henvendt paa det reelle Indhold, som han skal forsvare ligeoverfor Rigsdagen, hvorimod han maa overlade sine Underordnede at sætte Tanken i Form, og dette gjælder fortrinnsviis her, hvor det, hvis jeg ikke feiler, er en Commission, som har udarbejdet Lovforslaget, der altsaa ikke er udarbejdet af Ministeren selv. Endelig kunde man sige, at hvis man forsinkede Loven ved at vedtage saadanne Ændringer, vilde det ikke være rigtigt at lade dem komme frem; men det er iforveien givet, at den alligevel skal tilbage til det andet Thing, og der vil altsaa ikke kunne være Tale om nogen videre Forsinkelse. — Jeg har hidtil kun talt om de fremmede Ord, som søges sjerne, men der er eet Forslag, som har en anden Charakter, nemlig det sidste under Nr. 45. Dette er et Forslag, der forsvarer sig selv; thi hvis de Herrer ville tage Lovforslaget for sig, ville De see, hvorledes Paragraphen lyder, affattet i Cancellistiil, og naar De tage Ændringsforslaget for Dem, ville De see, hvorledes den lyder, affattet paa Dansk. — Hvis jeg nu maatte have været saa heldig, at denne min korte Begrundelse maatte findes fornøftig og maadeholden, tør jeg maaskee ogsaa vente, at Forhandlingen om disse Smaating maa blive saa kort som muligt; thi paa en Tid, da saamange store

Ting ligge for, vilde det være mindre ønskeligt, om man anvendte en uforholdsmæssig lang Tid paa en saadan Forhandling. — Maaskee jeg endnu tør tillade mig at fremføre et Par Ord om de Forslag, der af 15 andre ærede Medlemmer ere stillede for at gjenindsætte Ordet: „Ton“. Det kunde synes, som om disse Forslag staae i en bestemt Modsetning til dem, jeg tilligemed Flere have stillet, idet de gaae ud paa at fastholde et fremmed Ord, men Modsetningen er dog kun tilsyneladende; thi de Medlemmer, som ved 2den Behandling udtalte sig imod det her foreslaæede danske Ord, erklærede udtrykkeligt, at ogsaa de ønskede danske Ord istedetfor fremmede Ord i Lovforslagene, men at det var practiske Hensyn, som gjorde, at de i dette Tilfælde maatte holde paa det fremmede, da de ikke troede, at den Gjengivelse paa Dansk, der var foreslaæet, vilde være heldig for de practiske Folk, som fik med Loven at gjøre. Om hvorvidt disse Hensyn nu virkelig ere tilstede, er det vanskeligt at danne sig en aldeles bestemt Mening; thi det gaaer her som saa tit, naar der er Tale om Sagkyndige, at disse ikke ere enige. Derimod er det vist, at den ved 2den Behandling foretagne Forandring fra Sprogets Side vilde være en Binding; thi „Ton“ er ikke alene ikke Dansk, men kan aldrig blive det; det kan ikke saaledes, som andre fremmede Ord nu og da kunne, faae dansk Børggerret, om det saa lever nok saa længe i vort Sprog, navnlig fordi det ikke kan høies eller faae nogen dansk Fleertalsform. Under disse Omstændigheder, og da Sagkyndige staae imod Sagkyndige, vil jeg tillade mig at tilraade her at lade det sproglige Hensyn være det Overveiende, og altsaa at fastholde den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling.

**Udler:** Det glæder mig, at den sidste ærede Taler antydede, at de Medlemmer, som ved anden Behandling søgte at indsætte Ordet „Ton“ istedetfor „Tønde“, dengang havde erklæret, at det stete ingenlunde, fordi ikke ogsaa de satte Priis paa danske Ord, og jeg behøver altsaa ikke videre at udtale mig derom. Jeg skal ogsaa benytte mig af en Udtalelse af en af hans Medforslagsstillere, nemlig det ærede